



மொழி மானத்தில் புலனாகும் சமூக மாற்றம்

ம.ஏ. கிருட்டினகுமார் அ. \*

அ தமிழ்த்துறை, காஞ்சி மாமுனிவர் அரசு பட்டமேற்படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி-605008, இந்தியா.

## Social Change Reflected in the Dignity of Language

M.E. Krishnakumar a,\*

<sup>a</sup> Department of Tamil, Kanchi Mamunivar Centre for Post Graduate Studies and Research, Puducherry-605008, India

\* Corresponding Author:

[mekrishnakumar72@gmail.com](mailto:mekrishnakumar72@gmail.com)

Received: 18-04-2021

Revised: 09-05-2022

Accepted: 14-05-2022

Published: 16-07-2022



### ABSTRACT

The book 'Mozhi Maanam' is a book that explains the importance of protecting the dignity of the Tamil language. The author of this book, M.L. Thangappa, is referred to as Lenin Thangappa by the literary world. A mother tongue education will develop the mind. However, he has written and published this book, saying that it is very sad that the awareness of this language has decreased among Tamils. He regrets that the Tamils themselves are standing against the Tamil language. Is it good to live without dignity? He has made it clear that it is not virtuous to forget the mother and to live in ignorance without trying to protect her. Creative literature has the power to transform people. Therefore, the writer M.L. Thangappa promotes Tamil in all its forms, such as poetry and short stories. He lived as a strong and Tamil person who dared anyone to act against Tamils and was devoted to his language. Native speakers of Tamil struggle to speak and write in Tamil. This article is the result of finding out how the book 'Mozhi Manam' by the Tamil scholar, Sahitya Academy awardee and multilingual scholar M.L. Thangappa, illustrates the situation which has become the biggest problem of social change.

**Keywords:** Mozhi Maanam, M.L. Thangappa, Sahitya Academy Award, Social Change

## முன்னுரை

மொழியானது, அறிந்தோர்க்கு விழிபோல் துணையாகும் மொழியானது, அறிய விழைவோர்க்கு வழிபோல் துணையாகும். பார்வையுடையவர்களுக்கு விழியின் அருமை புலனாவதில்லை. விழி இல்லாதவரே விழியின் அருமையினை உணர்வார். அவ்வாறே தாய்மொழியின் அருமையினை அறியாது தமிழர்கள் தமிழை இரண்டாம் பாடமாக கற்கும் நிலைக்குத் தாழ்ந்துவிட்டதனைக் காணமுடிகிறது. பிற மாநிலத்தார் தமிழ்மொழியின் தேவையினை உணர்ந்து தமிழைக்கற்றுக்கொள்ளும் நிலையினையும் காணமுடிகிறது.

ஒரு நிலத்தின் மொழியினை அறியாமல் அவ்விடத்தில் வாழ்வது அரிது. அவ்வரிதான சூழலைக் கடக்க விரும்பும்போது உரிய மொழியினைக் கற்பது எளிதாகிவிடுகிறது. தேவை என்னும் ஆசிரியர் அனைத்துப் பாடங்களையும் எளிதில் கற்பித்துவிடுவதனைக் காணமுடிகிறது. அவ்வாறு பிற மாநிலத்தவர் தாய்மொழியல்லாத தமிழை எளிதில் கற்றுக்கொள்கின்றனர். தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தமிழில் பேசவும் எழுதவும் தடுமாறுகின்றனர். இந்நிலை சமூகமாற்றத்தின் மிகப்பெரிய அவலமாகிவிட்டதனை, தமிழறிஞரும் சாகித்ய அகாடெமி விருதாளரும்

பன்மொழி அறிஞருமான ம.இலெ. தங்கப்பா அவர்களின் 'மொழி மானம்' என்னும் நூல் எவ்வாறு எடுத்தியம்புகிறது என அறிய விழைந்ததன் விளைவாகவே இக்கட்டுரை அமைகிறது (Aravindh, 2019).

## தளர்ச்சியைப் போக்கலும் வளர்ச்சியைக் கூட்டலும்

இலக்கியங்கள் படைப்பிலக்கியங்கள், ஆய்விலக்கியங்கள் என இருவகைப்படுத்தமுடிகிறது. மானுடம் நல்வழியில் பொழுதினைப் போக்குவதற்கு படைப்பிலக்கியங்களும் நல்வழியில் பழுதினை நீக்குவதற்கு ஆய்விலக்கியங்களும் துணைசெய்கின்றன. அவ்வகையில் சமுதாயத்தில் தாய்மொழிப்பற்றின்றி வாழும் அவலங்களை 'மொழிமானம்' என்னும் தலைப்பில் கட்டுரைகளாக வெளியிட்டுள்ளார் தங்கப்பா. தமிழ்மொழியின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்த்தும் வீரியமிக்க கட்டுரைகளை எழுதுவதைவிட படைப்பிலக்கியங்கள் எழுதலாமே என அன்பர் ஒருவர் அறிவுறுத்துகிறார். அதற்கு "ஒரு நிலத்தில் நல்ல பயிர் விளைவிக்க வேண்டுமென்றால் முதலில் முள் மண்டிக்கிடக்கும் புதர்களை வெட்டி எறிய வேண்டும். கல்லையும் காட்டையும் அகற்றி நிலத்தைத் திருத்த வேண்டும். குண்டு, குழிகளை நிரப்பவேண்டும். மேடுகளை வெட்டிச் சரிக்க வேண்டும். களர்ப்பகுதியில் வண்டல் மண் கொட்டி நிலத்துக்கு உயிர்ச்சாரம் ஏற்றவேண்டும் நீர்ப்பாய்ச்சும் ஏற்பாடுகளும் செய்யவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் செய்து நிலத்தை நன்கு பண்படுத்திய பின்புதான் அதனை உழுது பயிர்செய்யமுடியும்" என விடை கூறுகிறார் (Thangappa, 2000).

தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழி செழிக்கவேண்டுமானால் முதலில் பிறமொழிக்கலப்பினை நீக்கவேண்டும். பிழைகளின்றி எழுதவும் படிக்கவும் வழிகாட்டும் வகையில் மொழித்தூய்மை வேண்டும். புதிய அறிவியல், தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகளுக்கான சொற்களைத் தமிழிலேயே நிரப்பவேண்டும். உயர்மொழி எனப் பிறமொழியை எவரேனும் கூறினால் அதனைக்காட்டிலும் உயர்ந்தது தமிழே என்பதனைச் சான்றுகளுடன் நிறுவி அவ்வெண்ணத்தை வீழ்த்தவேண்டும். தமிழில் புதைந்துள்ள உண்மைகளை; வரலாற்றுப் புதைபல்களை இக்காலத் தலைமுறையினர் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் தமிழரிடையே உயிரூட்டம் அளிக்கவேண்டும். வேலைவாய்ப்பிலும் முன்னுரிமை அளிக்கவேண்டும் என்பதனை உணர்த்தும் வகையில் தங்கப்பாவின் கூற்று பின்னப்பட்டுள்ளதனைக் காணமுடிகிறது.

## தாழ்வு அகன்றால் வாழ்வு

அயல்நாட்டார் தமிழினத்தின் மொழிப்புலமையினையும், பண்பாட்டுச் செழுமையினையும் கலையுணர்வினையும் கண்டு வியந்தனர். கற்றுக்கொடுக்கும் இனம் தமிழினம்; கற்பிக்க நினைப்பது அறிவீனம் என்பதனை உணர்ந்து அந்நியர் தமிழரை அடிமைப்படுத்த இயலாத நிலையை எண்ணி வருந்தினர். எந்நிலையிலும் தமிழர்க்கு ஈடாகா நிலையினை உணர்ந்த ஆங்கிலேயர் தம் பண்பாட்டைப் புகுத்த ஆங்கில மொழியைப் படித்தாக வேண்டும் என வலியுறுத்தினர். தமிழ்ப்பெயர்களை ஆங்கிலமாக்கினர். ஊர்ப்பெயரை மட்டுமின்றி மனிதர்களின் பெயர்களையும் மாற்றினர். இதனால் செம்மாந்த தமிழினம் படிப்படியாக அடிமையானது. தம்மொழி அருமையினை மறந்து ஆங்கில மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளத்தொடங்கினர். அறிவுக்குரிய மொழியாம் தமிழ்மொழியை விடுத்து அழிவுக்குரிய மொழியாம் ஆங்கிலத்தைக் கற்கத்தொடங்கினர். படிப்படியாக ஆங்கிலமொழியானது, தமிழுணர்வை; தமிழ்ப்பண்பாட்டைச் சிதைத்தது. தமிழர் அடிமையாயினர்.

இந்நிலையை மாற்ற, தமிழரின் தாழ்வு மனப்பான்மையைப் போக்கவேண்டும் என எண்ணுகிறார் தங்கப்பா. "தமிழரின் ஆக்கத்தன்மை வாய்ந்த வளர்ச்சிக்கு முதற்படி அவர்களின் தளர்ச்சியை நீக்குவதே. தாழ்வு அகலாமல் வாழ்வு இல்லை. பானையின் துளைகளை அடைத்துவிட்டுத்தான் பின்பு அதில் நீரை நிரப்பதல் வேண்டும்" என்னும் கூற்றின்வழி தமிழுணர்வை ஊட்டும் கட்டுரைகளை எழுதி விழிப்புணர்வு ஊட்டவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தினை உணர்த்துகிறார் (Thangappa, 2000).

## தமிழுக்கே தலைமை

ஆங்கில மொழியறிவு தேவை எனக் கூறுவோர் தாய்மொழி கற்று உயர்ந்து நிற்கும் நாடுகளைக் காணத்தவறிவிடுகின்றனர். தாய்மொழிக்குப் பின்தான் ஆங்கில மொழியறிவு என்பதனை உணர்ந்து செயல்படாமல் ஆங்கிலமொழிக்கல்விக் கூடங்களிலேயே குழந்தைகளைச் சேர்க்கின்றனர். தமிழ்க்கல்வியில்லாமல் குழந்தைகளை வளர்க்க முடியும் என்னும் எண்ணம் பரவிவிட்டது. குணமில்லாமல் பணம் செய்யும் வித்தைகளைக் கற்பிக்கத்தொடங்கிவிட்ட சூழலைக் காணமுடிகிறது. ஆங்கிலத்தை பயிற்றுமொழியாகக் கொள்ளும் இச்சூழலை “ஆங்கிலத்தையும் பயிற்றுமொழியாக வைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்று சிலர் கிளர்ச்சி செய்துவருகின்றனர். தமிழர் சிலரும் இதனை ஒப்புக்கொள்கின்றனர். தங்கட்குக் குறுகிய நோக்கம் இல்லை என்று காட்டுவதற்காக இவ்வாறு செய்கின்றனர் போலும்.

நாம் மட்டும் உணவு உண்டால் போதுமா? எலியும் உயிர் பிழைக்க வேண்டுமே என்று கட்டுச்சோற்றில் எலியைக் கட்டிக் கொள்கின்றோம்” எனத் தமிழர்களின் அறியாமையினை நூலாசிரியர் உவமை நயத்துடன் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார் (Thangappa, 2000). மேலும் உலகை இணைக்கும் வணிகமொழியான ஆங்கிலத்தின் அருமையினையும் உணர்த்துகிறார் நூலாசிரியர். “ஆங்கிலத்தை இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் பயிற்று மொழியாகக் கொள்ளாமலேயே அதனை இந்தியாவின் பொதுத்தொடர்பு மொழியாக்க இயலும். ஆங்கிலத்தை ஏவலனாகக் கொள்வதற் பிழையில்லை. தலைவனாகக் கொள்வதே பிழையாகும்” என்னும் நூலாசிரியரின் கூற்று பிறமொழிக்குரிய இடத்தினை உணர்த்துகிறது (Thangappa, 2000). திண்ணையில் இடம் கேட்டு இரந்துவந்தவன் வீட்டையே சொந்தமாக்கிக்கொண்டதைப்போல் ஆங்கிலம் தமிழ்மொழியைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டது என்பதனையும் உணர்த்துகிறார் நூலாசிரியர். தமிழுக்குத் தலைமையிடம் கொடுத்தாலன்றி தமிழர்கள் தலைமை இடத்தைப் பெறுதல் இயலாது என்பதனையும் உணர்த்தியுள்ளார்.

## இனமா? மொழியா?

மொழியால் இனத்தின் பெருமையும், இனத்தால் மொழியும் பெருமையும் பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஆகையால் இரண்டையும் பாதுகாக்க வேண்டிய கடப்பாடு ஒவ்வொரு மானுடர்க்கும் உரித்தானது. எனவே மொழி, இன மாற்றம் எவ்வாறு நிகழினும் அதனைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டியது முதன்மைப்பணியாகிவிடுகிறது (Jothi Meena, 2019). பெயர் மாற்றமே போதுமான மொழிச்சிதைவிற்கு அடிப்படையாகிறது. படிப்படியாக இனச்சிதைவிற்கும் அதுவே காரணமாகிவிடுவதனை இன்றைய சமூக மாற்றம் படம்பிடித்துக்காட்டுகிறது. இதனை, நூலாசிரியரின் கட்டுரைகள் விரித்துரைத்துள்ளதனைக் காணமுடிகிறது. தாய்மொழியில் கற்பதைவிட ஆங்கிலத்தில் கற்பதே நன்று என எண்ணும்போக்கு பரவலாகிவிட்டிருக்கிறது.

அரசுப்பள்ளிகளில் எளிமையாக விளங்கும் வகையில் தாய்மொழியில் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அரசுப்பள்ளிகளின் அருமையினை அறியாமல்; புரியாமல் படிப்பதே நன்று என ஆங்கிலக்கல்வியை ஊட்டுகின்றனர். பணத்தை இரைத்துப் பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை ஆங்கிலவழியில் கற்க வழிவகைசெய்வதனையும் காணமுடிகிறது. தமிழ்மொழிக்கு ஈடாக வேறொரு மொழியைக் கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதன் விளைவினை இன்று கண்முன்னே காணமுடிகிறது. தாய்மொழியில் ஒரு வாக்கியத்தைக் கூட பிழையில்லாமல் எழுதத் தவிப்பது தமிழர்க்கு மட்டுமே உரிய அவலம்.

இச்சமூக மாற்றத்தைப் பதிவு செய்ததோடு நில்லாமல் அதற்கான தீர்வையும் கொடுக்கிறார் நூலாசிரியர். “பழைய ஆங்கில அளவை முறையை மாற்றிவிட்டுப் புதிதாய்ப் பதின் கணக்கு அளவை முறையினைக் கொண்டுவந்தபின் திருந்த விரும்பாத ஒரு சிலர்க்காகப் பழைய அளவை முறையும் நடைமுறையில் இருந்துவரட்டும் என விடுவது எவ்வளவு அறிவுடைமையோ அவ்வளவு அறிவுடைமையே தமிழைப் பயிற்று மொழியாக மேற்கொண்டபின் ஆங்கில விரும்பிகளின் குரலுக்குச்

செவிசாய்ப்பதும்” என்னும் கூற்றின்வழி தமிழர்கள் இத்தனை ஆண்டுகாலமாகத் தலையில் மண்ணள்ளிப்போட்டுக்கொண்ட அறியாமையினை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார் நூலாசிரியர் (Thangappa, 2000)..

## தமிழின் குறையன்று - தமிழர் குறையே

உலகின் முதல் மொழியான தமிழின் அருமையினை உலகறியச் செய்யாதது தமிழின் குறையன்று. அச்செயலைச் செய்யாத தமிழரின் குறையே என்பதனை “ஓட்டை மொழிகளெல்லாம் இன்றைய அறிவியல் செல்வங்களைத் தம்மகத்தே பெற்றுத்திகழத், தமிழ் தமிழகத்தில் பயிற்று மொழியாகக் கூட வரவியலாதிருப்பது ஏன்? இது தமிழின் குறையா? தமிழனின் குறையன்றோ!” என்னும் கூற்றில் நூலாசிரியர் தெளிவுறுத்துகிறார் (Thangappa, 2000). மேலும் இக்குறைக்குத்தீர்வு காணவும் வழிகாட்டியுள்ளார். தமிழின் எழுத்தருமையினை உணராது ‘சீர்திருத்தம்’ என்னும் பெயரில் மொழிச்சிதைவினை உண்டாக்கும் அவலங்களைக் கண்டு வருந்தியுள்ளார்.

“தமிழ் ஒப்புக்கு இல்லாமல் உண்மையாகவே பயிற்று மொழியாகவும் ஆட்சி மொழியாகவும் வரவேண்டும். அறிவியலாக்கங்கள் தமிழில் விரைந்து பெருகவேண்டும். பல்துறை நூல்கள் தமிழில் எழுதிக் குவிக்கப்பெற வேண்டும். உண்மைத் தமிழக வரலாறு ஒழுங்காய் எழுதப்பெற வேண்டும். தமிழ் உண்மைகளை உலகறியப் பரப்புதல் வேண்டும். இவ்வாறு ஒழுங்கற்ற எத்தனையோ நிலைகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டியிருக்க அவைபற்றிக் கவலையில்லாமல், ஒழுங்காயிருக்கும் ஒன்றில் கைவைத்து இருக்கும் ஒழுங்கையும் சிதைப்பதற்கா எழுத்துச் சீர்திருத்தம்?” என்னும் கூற்றுக்கள் தமிழரின் மொழி மானம் காப்பதற்கான வழிமுறைகள் எனத் தெளியமுடிகிறது (Thangappa, 2000).

## எண்ணும் எழுத்தும் தமிழெனல் தகும்

இன்றைய சமூகமாற்றம் தமிழறிவின்றியே கணிதத்தையும், அறிவியலையும் கற்பிப்பதாக அமைகிறது. இதனால் மாணாக்கர்களிடையே கணிதத்தையும் அறிவியலையும் மனப்பாடம் செய்யும் நிலையே உருவாகியிருக்கிறது. கணித அறிவும், அறிவியல் அறிவும் பெற இயலாமல் ஏட்டுச்சுரைக்காயாக கற்கும் நிலையே அமைகிறது. இதனால், அத்துறையில் போதுமான திறமின்றி, பணிக்குச் செல்லமுடியாமல் வருந்தும் நிலையினைக் காணமுடிகிறது. இக்குறையினை நீக்கி, தமிழினத்தின் திறத்தை உலகிற்கு உணர்த்தவேண்டுமாயின் தாய்மொழியில் கற்பித்து மாணாக்கர்களின் தொழில்நுட்ப எண்ணங்களை வளர்க்கவேண்டும் என்கிறார் நூலாசிரியர்.

“பொறியியல் அறிஞனே! உன் பொறியியல் துறையில் எத்தனை நூல்களை நீ தமிழாக்கியிருக்கின்றாய்? அல்லது சொந்தமாக எத்தனை நூல்களை எழுதியிருக்கின்றாய்? உன் மாணவர்க்குப் பொறியியலைத் தமிழில் கற்றுக்கொடுத்தாயா?” என்னும் நூலாசிரியரின் வினாவிற்கு விடையளித்தால் மட்டுமே தமிழ்ப்பரவலும் தமிழர் மேம்பாடும் கைகூடும் எனத் தெளியமுடிகிறது (Thangappa, 2000). இவ்வினாவினை விலங்கியல், வேதியியல், பொருளியல், மாந்தவியல், அளவையியல் எனத் துறைதோறும் நூலாசிரியர் வினா தொடுத்துள்ளது அவருடைய தமிழுணர்வினைப் புலப்படுத்துகிறது.

## தமிழ்ப்பற்றில்லாத தமிழ்ச்சமூகம்

பன்னிரு திருமுறைகளும் நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தமும் தமிழால் பாடி இறைவனை அடையமுடியும் என்பதற்கான சான்றுகள். தமிழ் மன்னர்கள் மொழிப்பெருமையினையும் இனத்தின் பெருமையினையும் கோவில்களில் இலக்கியங்களாகவும் கல்வெட்டுகளாகவும் அமைத்தனர். இதனை நன்குணர்ந்த ஆங்கிலேயர்கள் முதற்பணியாக கோவில்களைச் சிதைத்தனர்; சிலைகளைக் கடத்தினர்; பண்பாட்டைக் குலைத்தனர். அதன் விளைவாகவே சமூகத்தில் பன்னிரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கோவில்கள் பராமரிக்கப்படாமல் இடிந்துவிழும் நிலையில் சிதைந்திருப்பதனைக் காணமுடிகிறது நூறாண்டு கட்டிடங்களையே வெளிநாட்டார் வரலாற்றுப் பெட்டகங்களாகப் பாதுகாக்கும் நிலையில்

தமிழர்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பழமையான கோவில்களைப் போற்றாது தம்பெருமைகளை நிலைநாட்டத் தவறிவிட்டனர். தமிழ் வளர்த்த கோவில்கள் சிதைந்ததனால் அவற்றுள் செழித்திருந்த தமிழையும் இழந்து நிற்கும் சமூகமாகத் தமிழகம் மாறிவிட்டதனையும் காணமுடிகிறது. உண்மையான தமிழ்ப்பற்றுடையோர் கோவில்களிலுள்ள தமிழையும் காக்க வேண்டுமென்றி எதிர்த்தல் கூடாது என்பதனையும் உணர்ந்துகொள்ளமுடிகிறது.

தமிழ்ப்பற்றின்றித் தமிழை இழந்துவரும் தூழல் தமிழகத்தில் மறைமுகமாகப் பெருகிவருகிறது. மொழிப்பற்று குறித்த எண்ணம் சிறிதுமின்றி பிறமொழிக்கலப்போடு ஊடகங்களில் வரும் நிகழ்ச்சிகளை; மொழிப்பிழைகளை; பண்பாட்டுப் பிழைகளை எவ்வகையான எதிர்ப்புணர்வுமின்றி போற்றி வருவதனையும் காணமுடிகிறது. விளம்பரங்களிலும் தமிழையோ தமிழரையோ காண இயலாத நிலையும் வளர்ந்துவருகிறது. மொழிப்பற்றில்லாத சமூகத்தை, மொழிப்பற்றுடையதாக மாற்றினால் மட்டுமே இக்குறைகளைக் களையமுடியும் என்பதனை "தமிழகத்தில் மொழிப்பற்று இன்று இல்லை. அதனாலேயே அதுபற்றி மிகுதியும் பேசவேண்டியதாகின்றது. ஒவ்வொரு தமிழனின் உள்ளமும் இயல்பான மொழிப்பற்றில் கால்கொண்டுவிடுமானால், பின்னர் அது பற்றிப் பேசவேண்டுவதில்லை. ஆக்கவினைகளும் சீரிய இலக்கியப் படைப்பும் தாமே மலர்ந்து மணம் பரப்பும்" என்னும் கூற்றின்வழித் தெளிவுபடுத்துகிறார் நூலாசிரியர் (Thangappa, 2000).

## உலகின் முதல்மொழி

"அகரம் மொழிக்கு முதலாகும்" என்னும் தெய்வப்புவர் திருவள்ளுவரின் வாக்கு தமிழ்மொழிக்கு மட்டுமின்றி இந்திய மொழிகளுக்கும் உலக மொழிகளுக்கும் பொருந்துவது. அத்தகைய பெருமையுடைய தமிழ்மொழி, உலகமொழியாகத் திகழாமல் தமிழகத்திலேயே இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கும் நிலையில் இருப்பதனை மாற்றி முதல் மொழியாக மாற்றவேண்டும் எனத் தெளியமுடிகிறது. "தமிழ், உயர்தனிச்செம்மொழி தனித்தியங்க வல்லது. வளர்ந்துவரும் புதிய கருத்துக்களையெல்லாம் வெளியிடற்குரிய புதிய சொற்களையும் மிக எளிதில் உருவாக்கிக் கொள்வதற்குரிய வேர்ச்சொல் வளம் ஊற்றாய்ப் பெருகி நிற்பது" என்னும் நூலாசிரியரின் கூற்று எக்காலத்தும் தனித்து நிற்கக்கூடிய செம்மாந்த மொழியாகத் தமிழ் நிலைபெற்றிருப்பதனை எடுத்துக்காட்டுகிறது (Thangappa, 2000). தமிழ்மொழியானது, எத்தனையோ எதிர்ப்பாளர்கள் அழிக்கப் போராடினாலும் அழியாது தன்னைத்தானே காத்துக்கொள்ளும் வளமுடையதாகச் செழிப்பதனையும் நூலாசிரியர் தம் கூற்றின்வழி உணர்த்தியுள்ளார்.

## முடிவுரை

தமிழ்ச்சமூகம் மொழியாலும் பண்பாட்டாலும் பின்னப்பட்டது. காலந்தோறும் இவ்விரண்டிலும் சிதைவு ஏற்பட்டுவருவதனைக் காணமுடிகிறது. அச்சிக்கலை எடுத்துக்காட்டுவதோடு நில்லாமல் அதற்கான தீர்வுகளையும் நூலாசிரியர் தங்கப்பா எளிய நடையில் கட்டுரைகளாக எழுதியுள்ளார். தமிழ்ப்பற்றில்லாத சமூகத்தில் தமிழ்ப்பற்றுடன் வாழவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தினை 'மொழிமானம்' என்னும் தலைப்பே வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வுணர்வினை ஊட்டும் வகையில் தமிழ்மொழியின் அருமையினை கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றிலும் எடுத்துக்காட்டியுள்ள திறம் போற்றத்தக்கதாகிறது. தாய்மொழிப்பற்றே நாட்டுப்பற்றுக்கும் அடிப்படையாக விளங்குவதனை எடுத்துக்காட்டி, மொழிப்பற்றுடன் வாழவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தினை நூலாசிரியர் அறிவுறுத்தியுள்ளார். தமிழ்மொழியின் முன்னேற்றம் ஒவ்வொன்றும் தமிழரின் முன்னேற்றம் என்பதனைத் தமிழர்கள் நன்குணரவேண்டும். அவ்வாறு தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாம் சார்ந்த ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு பணியை மேற்கொள்ளவேண்டும் எனத் தெளிவுறுத்தியுள்ளார் நூலாசிரியர். தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழிக் கல்வியறிவால் மட்டுமே எண்ணங்கள் சிறந்து தமிழினம் தலைமையிடம் பெறும் தமிழர்கள் தலைமை இடத்தைப் பெறுவர். தமிழரே தமிழருக்கு எதிர்ப்பாக நிற்கும் நிலையினை எந்நாளும் போற்றாது ஒற்றுமை உணர்வுடன் வாழவேண்டும். மொழிக்குக் கேடுவிளைவிக்கும் வகையில் ஏதேனும் ஒரு செயல் நடைபெறுமாயின் விழிப்புணர்வுடன்

செயல்படவேண்டும். தமிழ்நூல்களை ஊட்டும் வகையில் சமூக மாற்றத்தைப் படம்பிடித்துக்காட்டி நல்வழியில் விழிப்புணர்வூட்டும் இலக்கிய வரிசையில் 'மொழிமானம்' சிறந்த இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது எனத் தெளியமுடிகிறது.

## References

- Aravindh, (2019) M.L. Thangappa, Thendral, 19(6). <http://www.tamilonline.com/thendral/article.aspx?aid=12726>
- Jothi Meena, R., (2019) Tamizhiyal Aaivugal Tamizhneyathin Paarvai, [https://archive.org/details/tamizhiyal\\_aaivugal\\_tamizhneyathin\\_paarvai\\_201906/tamizhiyal\\_aaivugal\\_tamizhneyathin\\_paarvai\\_6\\_inch/page/n1/mode/2up](https://archive.org/details/tamizhiyal_aaivugal_tamizhneyathin_paarvai_201906/tamizhiyal_aaivugal_tamizhneyathin_paarvai_6_inch/page/n1/mode/2up)
- Thangappa, M.L., (2000) Mozhimanam, Vanagam Pathippagam, Pudukkottai, India.

**Funding:** No funding was received for conducting this study.

**Conflict of Interest:** The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

## About the License:



© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License